

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1153765/1

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב – אב"ד, הרב יצחק הדאיה, הרב משה בצרי

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד רוני כהן)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד שי שמחיוב)

הנדון: חיוב בעל בגט בשל יחס פוגעני לאישה, מרידה, פירוד מתמשך ואירצון כן בשל"ב, למרות הצהרותיו

פסק דין

א. רקע כללי והתביעה שלפנינו

הצדדים נישאו זה לזה כדת משה וישראל בשנת תשע"א (2011), מנישואין אלה נולדו הילדים [...] (יליד אוקטובר 2012) ו[...] (יליד פברואר 2016).

בתאריך כ"ג בכסלו תשע"ח (11.12.17) הגישה האישה לבית הדין כתב תביעה לגירושין ולכתובה. בכתב התביעה טוענת האישה על יחס קר ומנוכר של הבעל כלפיה, אשר כלל התעללות נפשית קשה – עלבונות והאשמות שנועדו להשפיל ולבזות אותה (ענייני המשמורת, הסדרי השהות, המזונות והרכוש נידונים בבית המשפט לענייני משפחה).

זה למעלה משנה (מחודש מאי 2017) עזב הבעל את הבית ועבר להתגורר בעיר אחרת, בדירה ששכר לעצמו כבר בחודש מרץ 2017.

ב. הטענות, העדויות והתרשמות בית הדין

בדיון שהתקיים בתאריך כ"ד באדר התשע"ח (11.3.18) טענה האישה (שורה 15 לפרוטוקול הדיון ולהלן):

הוא עזב את הבית ללא ידיעתי, התחננתי שיישאר בשביל הילדים, הוא עבר ליד אימא שלו, הוא אמר לי שהוא התחתן איתי בשביל לקחת את הירושה של אימא שלי. הוא לא מסכים איתי על שום דבר. הוא משפיל אותי, הוא אומר לי שאני חולת נפש ויורד עליי.

אני לא מאמינה בו [...] פה בחוץ הוא אמר לי: "את לא מעניינת אותי." הוא אומר: "אני אקח לך את הכסף" [...] הוא רוצה שאני אסכים איתו על המזונות על הרכוש.

הוא רוצה את הכסף של אימא שלי, הוא גר בעיר אחרת כיום.

בדיון שהתקיים בתאריך כ"ב באייר התשע"ח (7.5.18) העלו הצדדים את טענותיהם ונחקרו בחקירה נגדית, כן העידה בבית הדין היועצת הזוגית שאליה פנו הצדדים – עו"ד מיכל בראון.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

יוער, וחשוב לציין, כי עו"ד מיכל בראון באה לבית הדין להעיד מטעם הבעל ולפי בקשתו כדי להוכיח שיש סיכוי לשלום בית בין בני הזוג.

במהלך הדיון טענה האישה (שורה 14 לפרוטוקול הדיון ולהלן):

הוא בגד בי, הוא נטש אותי, הוא צחק עליי, השפיל אותי. הוא אמר שאני מוגבלת, חולת נפש, סיעודית. הוא נטש אותי.

הוא רוצה את הכסף של אימא שלי, הוא כל הזמן הקשיב לאימא שלו, אמרתי לו: "בוא נעזוב את הכסף בצד בוא נראה איך אנחנו יכולים לשקם." הוא לא רצה. הוא אומר לי: "עכשיו את מתנהגת יפה."

הוא פשוט לקח את עצמו ושכר דירה ב[...] כל פעם שהוא רואה אותי הוא צוחק עליי. אני כבר לא מאמינה בו ולא מאמינה לו. הוא רק רוצה לקחת לי את הכסף.

הוא נטש אותי עם הילדים. לי אין אימא. אני יתומה. כשאני הייתי חולה ואני הייתי צריכה אותו הוא נטש אותי, אין לי חבר, אין לי שותף, אין מה לדבר ולהמשיך פה.

לשאלת בית הדין: "בשנה האחרונה הוא לא יזם וניסה שיחות?" השיבה: "לא."

הבעל הגיב: "לא היה ולא נברא מה שהגברת אומרת פה, יש בינינו שיח פורה ואני מרגיש שיש סיכוי. מידי פעם אנחנו משוחחים."

בית הדין שאל את הבעל מדוע שכר דירה נפרדת ב[...] ועל כך השיב הבעל (שורה 28): "כי היה בלגן ומשטרות ותלונות שווא."

בהמשך הסבירה האישה מדוע החליטה לתבוע גירושין אף שבתחילה ניסתה שלום בית (שורה 62 ושורה 70 לפרוטוקול):

בהסכם הגירושין שהוא רצה הוא התווכח על כל עשרים ש"ח ברהיטי הבית. הבנתי שאני צריכה עורך דין לגירושין [...] הלוואי והוא היה רוצה שלום בית, מי שרוצה שלום בית מגיע, מראה את עצמו, משוחח ומדבר איתי. כל השנה הייתה לו ושום דבר לא היה.

בהמשך הדיון הופיעה העדה מטעם הבעל, היועצת הזוגית עו"ד מיכל בראון. היא העידה שבתחילה שניהם רצו שלום בית, אולם בשנה וחצי האחרונות דובר אך על גירושין וכל השיח סבב סביב ענייני רכוש (שורה 149 לפרוטוקול ולהלן):

מדובר על שנה וחצי האחרונות. נערכו שתי הפגישות ואלה היו לגירושין. גם ההסכם ל'שלום בית' לחלופין אמרתי להם שזה יהיה לגירושין. שוחחנו יותר על גירושין בפגישות האחרונות, הייתה שיחה על גירושין שכולם היו כבר מיושבים על עניין זה. רוב השיחה הייתה לעניין הרכוש כי שם לא הושגו כל כך הסכמות בין הצדדים.

בהמשך הסבירה היועצת שלא הייתה אפשרות להציל את נישואי הצדדים וכי נישואין אלה מלכתחילה לא היו בריהצלה (שורה 177 לפרוטוקול ולהלן, ההדגשות אינן במקור):

"ב"כ הבעל: האם כאשר מקצוע אחרי הרבה שנים את מרגישה שההליך הסתיים ב'פספוס'?"

היועצת: בדיעבד, אני חושבת שהנישואין שלהם היו לא בריהצלה. לא היה ניתן להציל.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"כ הבעל: השאלה היא אם עם עבודה נכונה שהיו עושים איתם [...] האם היה ניתן להציל?

היועצת: לא. לא ניתן להצלה.

ב"כ הבעל: למה את אומרת את זה?

היועצת: שניהם באים מרקע מורכב, הם גם נכנסו לתוך מערכת זוגית שכבר מהתחלה היו קשיים.

חשוב לחזור ולהדגיש כי העדה הופיעה מטעם הבעל והיא שהגיעה למסקנה, אחרי שיחות ומפגשים רבים עם בני הזוג, שאין מקום לשלום בית.

עוד חשוב לציין דברים שכתב הבעל על האישה בכתב ההגנה לבית המשפט (סעיף 8):

התובעת הינה אישה נרגנת ואלימה, הסובלת מפסוריאזיס עקב התפרצויות זעם בלתי-נשלטות. אם בכך לא די, התובעת מטופלת בכדורים פסיכיאטרים ואינה מקפידה ליטול אותם בצורה מסודרת [...]

לא ברור לאיזה שלום בית מכוון הבעל לאחר הדברים הקשים שהוא מטיח באישה. ויוער: בכל מהלך הדיון לא שמענו ממנו מילה אחת טובה על האישה.

בית הדין התרשם שהבעל עושה שימוש ציני בטענה של שלום בית, מהשפה ולחוץ, כדי להפעיל לחץ על האישה ולהשיג מטרות של מזונות ורכוש.

בית הדין התרשם שהבעל מגלה יחס מזלזל כלפי האישה, כפי טענת האישה.

בית הדין גם התרשם שהבעל עזב מיוזמתו את הבית, וכל הטענות ש'גורש מהבית' – אין להן כל אחיזה במציאות. הוא הכין לעצמו דירה חודשיים קודם העזיבה, וכעת מנסה לעגן את האישה ולאחוז בה 'בכוח' באמצעות הנישואין.

בית הדין התרשם גם מדברי יועצת הנישואין שאין כל מקום לשלום בית, ומלכתחילה לא היה מקום לכך, וכי כל הוויכוח בין הצדדים הוא בענייני רכוש, מזונות ומשמורת (שנידונים בבית המשפט).

נוסיף לכך כי הצדדים פרודים כבר למעלה משנה (מחודש מאי 2017), הבעל הוא שעזב את הבית לדירה ששכר חודשיים קודם לכן.

ג. מסקנות – חיוב הגט ובכתובה

משכך המסקנה הברורה היא שהבעל חייב לגרש את אשתו לאלתר וכן חייב בכתובה בסך 52,000 ש"ח.

בנידון שלפנינו הטענות של האישה לגירושין ברורות, ודאי אי אפשר לחיות בבית אחד עם בעל המשפיל את האישה בדיבורים שונים. ובפרט שלמעשה אכן עזב הבעל את הדירה, ובני הזוג אינם מתגוררים יחדיו כבר למעלה משנה, ולהתרשמות בית הדין הבעל עצמו אינו מעוניין בשלום בית אלא בהסכם גירושין נוח יותר.

ד. מועד תשלום הכתובה

אומנם בדרך כלל בית הדין פוסק כי תשלום הכתובה ימתין לפסיקת בית המשפט בענייני הרכוש, כדי שנראה אם יש מקום לקיזוז כספים ממה שקיבלה האישה בבית המשפט בהתאם לחוק יחסי ממון ושלא על פי עיקר ההלכה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אכן כך ננהג אם הבעל ייתן גט פיטורין לאלתר במועד הראשון שיקבע בית הדין – תשלום הכתובה ימתין להחלטה אופרטיבית לאחר פסיקת בית המשפט בעניין הרכוש.

אולם אם הבעל לא ייתן גט פיטורין לאלתר במועד הראשון שיקבע בית הדין, הרי שבית הדין יחייב את הבעל בתשלום הכתובה, ללא כל קשר לפסיקת בית המשפט, וחייב הכתובה יהיה לאלתר עוד קודם הגט, וכפי שפסק הרמ"א (שולחן ערוך אבן העזר סימן קנד סוף סעיף כא).

ה. פסק דין

לאור האמור לעיל:

א. אנו מחייבים את הבעל לתת גט פיטורין לאישה לאלתר.

ב. הבעל חייב בתשלום הכתובה בסך 52,000 ש"ח, בכפוף לאמור לעיל בסיפא של פסק הדין (פרק ד דלעיל).

ג. משלוח החלטה זו לבאי כוח הצדדים מהווה הזמנה למועד הנ"ל.

ניתן ביום כ' באב התשע"ח (1.8.2018).

הרב משה בצרי

הרב יצחק הדאיה

הרב צבי בן יעקב – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה